

15 PAŹ. 2015

5 Ds. 1017/15/III

Warszawa, dnia 30 września 2015 r.

POSTANOWIENIE**o odmowie wszczęcia dochodzenia**

Iwona Biernacka – prokurator Prokuratury Rejonowej Warszawa Ochota po rozpoznaniu się z materiałami sprawy 5 Ds. 1017/15/III w sprawie publicznego znieważenia grupy ludności z powodu jej przynależności rasowej na portalu internetowym www.sadistic.pl, tj. o czyn z art. 257 k.k.

na podstawie art. 305 § 1 i 3 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.

postanowił:**odmówić wszczęcia dochodzenia:**

w sprawie publicznego znieważenia w dniu 25 czerwca 2015 roku na portalu internetowym www.sadistic.pl przez osobę posługującą się nickiem „I” grupy ludności z powodu jej przynależności narodowościowej poprzez umieszczenie wpisu o treści „Cygany grające w Bułgarii państwu młodemu i pop, który kopem przegania robactwo”, tj. o czyn z art. 257 k.k.

- na podstawie art. 17 § pkt 2 k.p.k. wobec braku znamion czynu zabronionego

UZASADNIENIE

W dniach 10 lipca 2015r. do Prokuratury Rejonowej Warszawa Ochota w Warszawie wpłynęło zawiadomienie przekazane z Prokuratury Okręgowej w Warszawie w sprawie publicznego znieważenia grupy ludności z powodu jej przynależności rasowej na portalu internetowym www.sadistic.pl. Zawiadamiający wskazał, że w dniu 25 czerwca 2015r. osoba posługująca się nickiem „I” zamieściła na portalu internetowym www.sadistic.pl post „Sio cyganie” z tekstem odnoszącym się do udostępnionego w poście filmu o treści „Cygany grające w Bułgarii państwu młodemu i pop, który kopem przegania robactwo”. W ocenie zawiadamiającego określenie „robactwo” odnosi się do osób pochodzenia romskiego i stanowi publiczne znieważenie ze względu na narodowość.

Oceniając treść zawiadomienia należy stwierdzić, że opisany w zawiadomieniu czyn nie wyczerpuje znamion przestępstwa z art. 257 k.k. ani innego ściganego z oskarżenia publicznego.

Przedmiotem ochrony z art. 257 k.k. są godność i nietykalność człowieka, jak również porządek publiczny (Pływaczewski (w:) Wąsek II, s. 390). Zachowanie sprawcy polega na znieważaniu lub naruszaniu nietykalności cielesnej. Sprawca realizuje ustawowe znamiona przestępstwa z art. 257 jedynie wtedy, gdy powodem jego czynu jest przynależność pokrzywdzonego do określonych przepisem kategorii. Z uwagi na określone w przepisie znamie „z powodu” analizowanego przestępstwa można dopuścić się jedynie umyślnie z zamiarem bezpośrednim. Do realizacji znamion tego czynu koniecznym jest więc, by publiczne znieważenie nastąpiło na tle różni narodowościowych, etnicznych, rasowych, wyznaniowych albo ze względu na bezwyznaniowość.

Dla oceny, czy określone zachowanie stanowi zniewagę, istotne znaczenie ma obiektywna ocena tego zachowania, rozważenie jego społecznego odbioru przez pryzmat generalnie akceptowanych norm obyczajowych. Uznać zatem trzeba, że zniewagę mogą stanowić jedynie takie zachowania, które są powszechnie uznane za obelżywe (wyrok SA w Lublinie z dnia 06.06.2011r., II AKa 91/11, LEX nr 895936). Niewątpliwie należy tu również uwzględnić lokalne znaczenie poszczególnych słów, które mogą mieć w danej społeczności charakter obraźliwy.

Odnosząc powyższe rozważania do realiów przedmiotowej sprawy wskazać należy, że treść przytoczonego wyżej wpisu nie wypełnia znamion przestępstwa z art. 257 k.k. a stanowi jedynie wyraz prawa do wyrażania własnej opinii. Z treści komentarza zamieszczonego na portalu internetowym nie sposób jednoznacznie wywnioskować, że słowo „robactwo”, jak chciałby tego zawiadamiający, odnosi się do osób pochodzenia romskiego i stanowi publiczne znieważenie ze względu na narodowość. Nie może o tym świadczyć jedynie zamieszczenie przedmiotowego wpisu pod filmem z osobami narodowości romskiej. Należy bowiem zauważyć, że aby można było mówić o znieważeniu z powodu przynależności narodowościowej lub etnicznej działanie sprawcy musi być obiektywnie dostrzegalne jako znieważenie i ukierunkowanie na taki cel. W niniejszej sprawie takich cech nie sposób się doszukać w rozpatrywanym wpisie ze względu na to, że to nie Romowie są porównywani do robactwa (brak takiego sformułowania *expressis verbis*) a słowa te raczej należałoby rozumieć jako odnoszące się do muzyki granej przez Romów. Wskazuje na to określenie „i pop, który kopem przegania robactwo” co winno być rozpatrywane w kategoriach krytycznej

oceny walorów tej muzyki i to tej granej przez osoby („Cyganów grających w Bułgarii państwu młodym) uwidocznione na filmie.

Uwzględniając wskazane powyżej okoliczności postanawiam jak na wstępie.

Pouczenie:

1. Na powyższe postanowienie przysługuje zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy (art. 306 § 1 k.p.k., art. 325a § 2 k.p.k. oraz 465 § 2 k.p.k.):

- pokrzywdzonemu,

- instytucji wymienionej w art. 305 § 4 k.p.k.,

- osobie wymienionej w art. 305 § 4 k.p.k., jeżeli wskutek przestępstwa doszło do naruszenia jej praw.

Sąd może utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie lub uchylić je i przekazać sprawę prokuratorowi celem wyjaśnienia wskazanych okoliczności bądź przeprowadzenia wskazanych czynności (art. 330 § 1 k.p.k.).

Jeżeli prokurator nadal nie znajdzie podstaw do wniesienia aktu oskarżenia wyda ponownie postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa – dochodzenia*), pokrzywdzony, który wykorzystał uprawnienia przewidziane w art. 306 § 1 k.p.k. (tj. prawo do złożenia zażalenia, które zostało uwzględnione przez sąd) może wnieść akt oskarżenia do sądu w terminie miesiąca od daty doręczenia odpisu postanowienia, które jest równoznaczne z zawiadomieniem o postanowieniu w rozumieniu art. 55 § 1 k.p.k. (art. 330 § 2 k.p.k., art. 55 § 1 k.p.k.).

Akt oskarżenia powinien spełniać wymogi określone w art. 55 § 1 i 2 k.p.k..

Inny pokrzywdzony tym samym czynem może aż do rozpoczęcia przewodu sądowego na rozprawie głównej przyłączyć się do postępowania (art. 55 § 3 k.p.k.).

2. Uprawnionym do złożenia zażalenia, o którym mowa w art. 306 § 1 k.p.k., przysługuje prawo przejrzania akt sprawy (art. 306 § 1b k.p.k.).

3. W sprawach z oskarżenia prywatnego zażalenie na postanowienie prokuratora o odmowie wszczęcia postępowania przygotowawczego rozpoznaje prokurator nadrzędny, jeżeli postanowienie zapadło z uwagi na brak interesu społecznego w ściganiu z urzędu sprawcy (art. 465 § 2a k.p.k.).

4. Zażalenie na powyższe postanowienie wnosi się za pośrednictwem prokuratora, który wydał postanowienie.

Termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od daty doręczenia odpisu postanowienia i jest zawity. Zażalenie wniesione po upływie tego terminu jest bezskuteczne (art. 122 § 1 i 2 i art. 460 k.p.k.).

Zarządzenie:

Stosownie do art. 100 § 4 w zw. z art. 106 k.p.k. i 305 § 4 k.p.k. doręczyć odpis postanowienia:

- instytucji wymienionej w art. 305 § 4 k.p.k. - k. 1.

